

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. P.**, narozený X,
státní příslušník X,
neznámého pobytu,
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Plíhalem,
sídlem Sedláčkova 212/11, Plzeň,

proti

žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje,**
sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. KRPP-124967-7/ČJ-2025-030022 ze dne 5. 9. 2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl dne 4. 9. 2025 kontrolován policií, která zjistila, že se nachází v evidenci Schengenského informačního systému („SIS“) jako osoba, které byl odepřen vstup a pobyt

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

na území členských států EU do roku 2028.

I. Řízení před žalovanou

2. Žalobce při výslechu popřel vědomost o tom, že zákaz vstupu stále platí. Podle jeho informací z Francie mělo jeho vyhoštění platit od roku 2021 pouze jeden rok; podle sdělení Maďarska pak jen do 2024. Žalobce také uvedl, že si nemůže zajistit ubytování na území ČR.
3. Naříkaným rozhodnutím jej žalovaná zajistila podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců jako nežádoucí osobu evidovanou v Schengenském informačním systému. Dobu zajištění stanovila na 50 dnů.

II. Řízení před soudem

4. Proti rozhodnutí žalované o zajištění žalobce brojil žalobou. V ní nesouhlasil s tím, že je v Schengenském informačním systému vyznačen zákaz vstupu až do roku 2028, podle informací žalobce měl mít záznam jen na tři roky, tj. do 2024. To mu sdělily maďarské orgány. Z toho také vycházel, když aktuálně vyrazil do Francie za družkou a dcerou. Těmito námitkami se policie nijak nezabývala, nezkoumala správnost zápisu v SIS, a ani to na základě jakého rozhodnutí byl záznam proveden. Po zadržení byl žalobce ve stresu a v důkazní nouzi, nemohl tedy svá tvrzení prokázat. Bylo proto na policii, aby jeho tvrzení ověřila. Pokud policie všechny skutečnosti neověřila z úřední povinnosti, je její rozhodnutí nepřezkoumatelné, popřípadě založené na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu.
5. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou. Shrnuje průběh správního řízení, načež dospěla k závěru, že v případě žalobce jsou dány důvody pro jeho zajištění. Podle žalované nelze rozporovat skutečnost, že žalobce je veden v SIS jako státní příslušník třetí země, na něhož se vztahuje rozhodnutí o navrácení zadané ze strany Francie do roku 2028. Žalobce opakovaně nerespektoval zákaz vstupu, uložení zvláštních opatření by bylo nedostačující a neúčinné.

III. Procesní úvahy soudu

Rozsah přezkumu

6. Podle závěrů rozsudku Soudního dvora EU ve věcech C-704/20 a C-39/21 *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* ze dne 8. 11. 2022 se krajský soud nemůže omezit na přezkum zákonnosti rozhodnutí o zajištění v mezích žalobních bodů. Musí přihlížet i k vadám a nezákonnostem rozhodnutí, které zjistí sám, bez ohledu na námitky uplatněné žalobcem.
7. Těmto závěrům Soudního dvora je třeba rozumět v tom smyslu, že krajský soud není vázán žalobními body (výjimka z § 75 odst. 2 s. ř. s.) a nad jejich rámec zohlední skutkové a právní otázky, které v řízení *vyšly najevo*. To jsou otázky, které vyplynuly z obsahu spisu, popřípadě z průběhu řízení, byť třeba na základě aktivity soudu. Oproti tomu soud není oprávněn bez omezení vyhledávat a ověřovat každý možný důvod nezákonnosti a verifikovat každou jednotlivou rozhodnou otázku. Přezkumná povaha řízení a zásadní uplatnění projednací zásady vyplývající z použitelného vnitrostátního práva stále (ještě) odpovídají požadavkům Soudního dvora.
8. Krajský soud v Plzni tedy souhlasí se závěry Krajského soudu v Brně vyjádřenými v rozsudku č. j. 34 Az 36/2022-32 ze dne 21. 11. 2022, č. 4439/2023 Sb. NSS *po jejich doplnění o podstatné hledisko*: správní soud je oprávněn, resp. povinen identifikovat

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

případné další nezákonnosti zajištění cizince, *pokud v řízení vyjdou najevo*.

IV. Posouzení věci

9. Žaloba není důvodná. Žalobce je evidován v SIS jako osoba, které bylo ve Francii vydáno rozhodnutí o navrácení. S ohledem na okolnosti – nerespektování zákazu vstupu na území států EU a předchozí porušování pobytových pravidel – nebyl důvod se domnívat, že mírnější opatření by v případě žalobce byla účinná.
10. Žalovaný zajistil žalobce podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Podle tohoto ustanovení je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž (1) bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění nebo trestu vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo *mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie, Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím nebo Švýcarskou konfederací zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace* a (2) *nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování*, (3) *pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států*.
11. Soud předesílá, že žalobce v žalobě rozporoval jen správnost záznamu v Schengenském informačním systému, žádné další podmínky zajištění nerozporoval. Z toho důvodu se soud výslovně zabýval jen vypořádáním těchto námitek. Zbylé rozhodné otázky, které musí kvůli unijnímu právu hodnotit *ex officio*, soud také zhodnotil. Nemá však důvod je blíže rozebírat. V tomto rozsahu soud zkrátka neshledal žádnou další nezákonnost a ztotožnil se se závěry žalované, na jejíž rozhodnutí lze odkázat.

Hrozící či existující vyhoštění

12. Ve věci bylo nesporné, že žalobci bylo ve Francii pravomocně uloženo správní vyhoštění spojené se zákazem vstupu na celé území EU.

Neúčinnost zvláštních opatření

13. Žalobce při výsledku před žalovanou uvedl, že ve Francii byl vyhoštěn pro výkon nelegální práce. Dále uvedl, že již v roce 2021 nehodlal dodržet roční dobu vyhoštění z Francie, ale byl zadržen v Maďarsku. Nemá dostatek prostředků a nemá kde na území ČR bydlet. V kombinaci s tím, že žalobce opětovně porušil zákaz vstupu na území států EU, svědčí tyto skutečnosti o tom, že se nelze spolehnout na to, že žalobce dobrovolně opustí území států EU či že bude spolupracovat s policií.

Záznam v SIS

14. Ve věci bylo nesporné, že o žalobci je v Schengenském informačním systému veden záznam, podle něhož má být žalobci odepřen vstup až do roku 2028. Zadávajícím státem je Francie. Podle žalobce policie pochybila, když neprověřovala správnost tohoto záznamu. Žalobce tedy nespochybnil existenci záznamu či jeho rozsah, ale pouze jeho *správnost*.
15. Tato námitka není důvodná. Pro její posouzení je vhodné si uvědomit rozdíl mezi záznamem v SIS a důvodem tohoto záznamu:
16. Členské státy vkládají do SIS záznamy o státních příslušnících třetích zemí, na něž se vztahuje rozhodnutí o navrácení, za účelem ověření, zda byla splněna povinnost návratu, a *na podporu výkonu rozhodnutí o navrácení* (čl. 3 bod 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1860 o využívání Schengenského informačního systému při navrácení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí). Členské státy vkládají do SIS záznamy o státních příslušnících třetích zemí, na něž se vztahuje rozhodnutí o navrácení, nemusí tam však vložit rozhodnutí o navrácení samotné.

17. Důsledek v podobě zákazu vstupu totiž vyplývá spíše přímo z rozhodnutí, na němž je založen záznam obsažený v SIS, nikoliv z vlastního záznamu (přiměřeně rozsudek SD C-240/17 E ze dne 16. 1. 2018, odst. 43). Úloha SIS je tedy pomocná: slouží k informování členských států o rozhodnutích, která mají platnost pro celé unijní území a jsou ve společném zájmu. Platnost či správnost tohoto rozhodnutí vydaného Francií české orgány nemohou hodnotit.
18. Pro Českou republiku je tedy určující, že Francie o svém rozhodnutí učinila záznam do SIS. Je přitom bez významu tvrzení žalobce, že záznam byl ze strany Francie proveden nesprávně, potažmo že v Maďarsku byl informován o odlišném obsahu tohoto záznamu. Žalobce nepředložil žádný, ani částečný důkaz o nesprávnosti tohoto záznamu; i za správnost tohoto záznamu ovšem odpovídá Francie a jen Francie je oprávněna tento záznam případně opravit (srov. čl. 44 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1861).
19. České orgány tedy nejsou oprávněny přezkoumat ani francouzské rozhodnutí o navrácení, ani správnost záznamu v SIS o tomto rozhodnutí. Zásadně tedy musí vycházet z toho, že záznam je správný.
20. Za toho stavu neměla policie důvod se správností záznamu blíže zabývat (k možnosti ochrany proti nesprávnému záznamu přiměřeně rozsudek NSS č. j. 1 Aps 15/2013-33 ze dne 25. 6. 2014, č. 3088/2014 Sb. NSS). Konzultační procedura vztahující se existujícímu či zamýšlenému vydání povolení k pobytu nepřichází v případě žalobce do úvahy vůbec, protože žalobce nemá jiné pobytové oprávnění, ani mu v České republice nemá být vydáno.
21. Z toho plyne, že i bližší prověřování otázky správnosti záznamu v SIS ze strany soudu by bylo nadbytečné; pro rozhodnutí postačuje samotná existence záznamu.

Doba zajištění

22. Dobu zajištění žalobce nerozporoval. Žalovaná ji stanovila s přihlédnutím k potřebě administrativně zajistit výkon vyhoštění a vzhledem k tomu, že nebyly známy žádné překážky vycestování žalobce. Tuto úvahu žalované soud nepovažuje za nepřezkoumatelnou či zneužívající uvážení žalované. Žalobce byl ostatně v této době bez problému a bez zbytečných průtahů fakticky vyhoštěn.

V. Závěr

23. Z uvedených důvodů není rozhodnutí žalované nezákonné a netrpí ani vadami řízení. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
25. Odměnu ustanoveného zástupce hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.); soud o ní rozhodne samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. října 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.